

דכתיב לא תוכל לאכול בשעריך –

As it is written; ‘You cannot eat in your gates’

Overview

The פסוק¹ והבשר אשר יגע בכל לא יאכל, of the גמרא explains that the words of לא יאכל, concerning טומאת קדשים, is unnecessary since we can derive the לא תוכל of פסוק² (a היקש in) the פסוק³ (מלקות) for eating טמאים איסור (מלקות) (and) לאו שבכללות לאו שבכללות. Our תוספות explains why this פסוק is not considered a (חיוב מלקות)³.

the reason - תוספות explains,

האי לא חשיב לאו שבכללות⁴ –

This prohibition of לא תוכל לאכול is not considered a ‘general לאו’, is -

מדלא כתיב מעשר דגנך ובכורות בקרך לא תוכל לאכלם⁵ –

Since it is not written in the פסוק that concerning מעשר דגנך ובכורות בקרך, etc. you cannot eat *them* בשעריך, but rather the פסוק wrote first לא תוכל לאכול⁶, and then the details as to what cannot be eaten, such as גוי' - מעשר דגנך וגוי' -

שמע מינה ליחודי לאו אכל חד דכתיב בקרא אתא⁷:

This proves that the intention of the פסוק is to assign specifically an individual לאו for each item that is written in the פסוק.

Summary

By not concluding with a pluralistic prohibition of לא תוכל לאכלם, but beginning instead without a pluralistic prohibition, enables us to ascribe an individual לאו to each of the enumerated items.

¹ ויקרא (צו) ו'ט.

² דברים (ראה) יב, יז.

³ Seemingly the לאו of לא תוכל לאכול בשעריך should be considered a לאו שבכללות, for there is only one לאו (namely לא תוכל לאכול וגוי') for many איסורים such as בכורות, קרבנות, מעשרות, etc. [See ח"ב מ"ת אות קסד that this פסוק cannot be compared to what תוספות previously said (בד"ה הא) concerning נותר, for here many איסורים are enumerated, as opposed to נותר where there is only one איסור enumerated.]

⁴ If it were considered a לאו שבכללות, there would be no חיוב מלקות for violating any of these לאוין, and then the לא יאכל of והבשר וגוי' would be necessary to teach us a חיוב מלקות for eating טמאים and there would be no איסור הגא' for איסור הלא' of לימוד.

⁵ If the תורה would have written in this manner; לא תוכל לאכלם – you cannot eat them, this would indicate that all the details that are included in the ‘them’, are under the same לאו, making this a לאו שבכללות (for which there is no חיוב מלקות). See ‘Thinking it over’ ובמהרהש"א.

⁶ There is no mention of לא תוכל לאכלם which would have grouped all the details together under one לאו, but rather לא תוכל לאכול which lends itself to be interpreted as an individual לאו for each of the forthcoming details; מעשר דגנך, תירושך, ויצהרך וגוי'.

⁷ It is considered as if it were written לא תוכל לאכול בשעריך מעשר דגנך וגוי', and לא תוכל לאכול בכורות, etc. בקרך, etc.

Thinking it over

The גמרא in מכות⁸ explains that לא תוכל לאכול is not a שבכללות, for since in a previous פסוק⁹ the תורה enumerates all the items that are enumerated in this פסוק; the תורה could have concluded that לא תוכל לאכלם with פסוק. Since the תורה repeats all the items again that proves ליחודי להו לאוי לכל חד וחד. Why does תוספות here explain it differently from the גמרא in מכות?!¹⁰

⁸ יח, א.

⁹ In יב, ו it states; והבאתם שמה עולותיכם וזבחיכם ואת מעשרותיכם ואת תרומת ידכם ונדריכם ונדבותיכם (ראה) יב, ו; the same items that are enumerated in the פסוק of תוכל לאכול.

¹⁰ See ס' אילת אהבים and מהרש"א א.